

Odomknime brány vzájomnej spolupráce

„Súčasná Európa a zároveň každá z európskych krajín si musí v určitom zmysle inštinktívne uvedomovať vzájomnú závislosť, musí žiť a pracovať v novom ovzduší dôvery a mať vôľu maximálne prispieť do spoločenstva tým, čo je cenné, v súlade so svojim vlastným talentom. Len takto sa Európa, Západ, bude môcť ochrániť pred nepriateľskými koalíciami, ktoré ohrozujú jej civilizáciu.“

(Robert Schuman)

Pri výraze Európa, Európska únia, si každý z nás, občanov, študentov, obyčajných ľudí, predstaví niečo iné. Niektorí sa o dianie okolo seba zaujímajú viac, iní menej. Mnoho z nich si však myslí, že sa ich dianie v Európskej únii netýka. Toto zoskupenie, inštitúcia pozostávajúca z 28 členských štátov, sa však bytostne dotýka každého z nás, či už si to pripustíme, alebo nie.

Niektoré krajiny však v spolupráci na medzinárodnej úrovni vidia obrovské bariéry. Súperenie, ba miestami až nenávisť, ktoré vznikajú pri snahe o vzájomnú spoluprácu, sú podľa môjho názoru brzdu, kameňom úrazu. Všetky krajiny by si mali uvedomiť svoje prednosti, využívať možnosti, ktoré daný štát poskytuje, a tým prispieť do rozvoja a diania v Európskej únii. Jedine spoločnými silami sa môže nám, Európanom, podariť dosiahnuť pokrok, ktorý ovplyvní nielen nás, ale aj generácie prichádzajúce po nás. Keď sa všetky krajiny Európskej únie spoja, s cieľom pripraviť lepšiu budúcnosť pre nás, naše deti a deti ich detí, určite sa dokážu postaviť ako rovnícevní konkurenti iným vyspelým a rozvinutým krajinám. Dokážu sa ochrániť, presadiť si svoj názor, postoj. Dokážu priniesť obyvateľom žijúcim pod “strechou“ Európskej únie lepší svet.

Čo je však dôležitým pilierom tejto vzájomnej spolupráce? Ako iste každý z nás vie, bez dôvery sa spolupracovať nedá. Toto tvrdenie možno aplikovať nielen v riešení otázok závažného charakteru, akou vzájomná medzinárodná spolupráca určite je, ale taktiež v bežnom, každodennom živote. Každý z nás sa už určite ocitol v situácii, kedy jedinou možnosťou bolo dôverovať, spoľahnúť sa na schopnosti iného. A mnohokrát to aj vyšlo a spoločnými silami sa nám podarilo dosiahnuť vytúžený úspech.

Európske krajiny musia na tejto trnistej ceste za vytúženým cieľom prekonať všetky predsudky, preskakať bariéry a otvoriť sa možnosti dosiahnutia svojich cieľov ruka v ruku s inými európskymi krajinami. Mnoho ľudí si myslí, že my a ľudia z iných krajín Európskej únie toho veľa spoločného nemáme, no podľa môjho názoru sa mýlia. Spája nás jedna výrazná a podstatná inštitúcia, ktorou Európska únia neodškriepiteľne je. Som zástancom názoru, že len aktívnou úzkou spoluprácou, poskytnutím svojich najlepších možností, talentu každej krajiny sa môžeme posúvať vpred, rozvíjať a takýmto spôsobom sa dokážeme ochrániť pred inými, vyspelými koalíciami, ktoré sa častokrát snažia využiť každú štrbinku, každé jedno zatrasenie sa zeme pod ťarchou nedôvery medzi spolupracujúcimi

krajinami, s cieľom obrátiť všetko vo svoj prospech, profitovať, neprihliadajúc pritom na dopady, ktoré budú mať pre všetky krajiny patriace do Európskej únie svoje dôsledky.

Preto si myslím, že každý z nás by mal otvoriť svoju myseľ novým možnostiam, ktoré nám ponúka členstvo v Európskej únii, prispievať do diania nielen v našej krajine, ale taktiež do diania medzinárodného. Každá krajina má svoju cennú vlastnosť, schopnosť, ktorou by mohla prispieť a pozitívne ovplyvniť a obohatiť dianie okolo nás. Každá krajina má čo ponúknuť. Preto nebuďme konzervatívni, odomknime brány vzájomnej spolupráce a pokúsme sa spolu zlepšiť prostredie, v ktorom žijeme, nemysliac pritom iba na seba, no taktiež na ďalšie a ďalšie generácie. Veď my sme predsa pilierom, ktorý môže zmeniť svet. Je už len na nás, či sa budeme rútiť smerom k pádu, alebo vyletíme hore ku hviezdám. Veď nie nadarmo sa hovorí: „Každý z nás je strojom svojho šťastia.“

Nikola Salvová